Transformarea nu se face izolat, ci în Trupul lui Hristos

Ca să avem posibilitatea să învățăm să trăim așa cum a trăit Domnul Isus și să creștem până la înălțimea staturii plinătății Lui, Dumnezeu a prevăzut în planul Lui Biserica, care este Trupul lui Hristos. (Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare aşa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Sfânta Scriptură descrie Biserica lui Hristos ca fiind o familie, cu prunci, copii și părinți, unde trăim într-o legătură strânsă unii cu alții și creștem ca să ajungem să fim asemenea Domnului.

Cel născut din Dumnezeu este pus în familia și în școala Lui Hristos, ca să crească ca ucenic până va ajunge la statura de om mare, la înălțimea staturii plinătății Lui. (Şi El a dat pe unii... păstori şi învățători, pentru desăvârșirea sfinților... până vom ajunge la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:11-13)

În Biserică învățăm lepădarea de sine, smerenia, evlavia, învățăm să ne oferim robi lui Hristos, învățăm să trăim în neprihănire cum a trăit El.

Este obligatoriu să trăim cum a trăit El pentru că numai așa ni se vor imprima trăsăturile Lui de caracter, respectiv îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, dragostea... și aceasta se poate face doar în școala Lui, care este Biserica. (Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el, cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

La o privire mai atentă, putem remarca ușor că toate lucrurile care țin de mântuirea omului, de la nașterea din nou până vom ajunge la statura de om mare, sunt uimitor de asemănătoare cu lucrurile pe care le întâlnim și în această scurtă viață pe pământ.

La venirea pe lume, asistăm la nașterea copilului, care este foarte asemănătoare cu nașterea din nou în Împărăția lui Dumnezeu.

Pruncul firesc nu poate să-și aleagă în ce familie să crească, cei din care s-a născut vor fi familia lui. Pentru creștere, pruncul firesc este hrănit cu laptele matern. Toate lucrurile sunt absolut noi pentru copilul nou născut. El asimilează tot ce vede și aude de la părinții lui.

Așa este și cu cel născut din nou, el părinți duhovnicești care îl naște prin Evanghelie. (Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie. De aceea vă rog să călcați pe urmele mele. 1 Corinteni 4:15-16)

Părinții celui născut din nou sunt cei care îl hrănesc cu laptele duhovnicesc ca pe un prunc. (A trebuit să vă vorbesc... ca unor prunci în Hristos. V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari. 1 Corinteni 3:1)

El asimilează tot ce vede și aude de la părinții lui duhovnicești. (Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi, ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângâiam... 1 Tesaloniceni 2:11)

Puțin mai târziu copilul firesc urmează înscrierea în școală și apoi după un timp, absolvirea ei... În lumea aceasta nu putem concepe că poți ajunge medic fără să urmezi facultatea de medicină și fără profesori.

La fel trebuie să se întâmple și cu copilul duhovnicesc. Nu poți ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, fără să fii ucenic în școala Lui. (Pavel a plecat de la ei, a despărţit pe ucenici de ei, şi a învăţat în fiecare zi pe norod în şcoala... Faptele Apostolilor 19:9)

Dumnezeu ne naște din nou, ne dăruiește Duhul Sfânt care să ne călăuzească, ne pune în școala Lui unde avem părinți spirituali și învățători, ca să ne crească după standardul Împărăției Lui.

Ne-a dăruit tot ce avem nevoie pentru a putea ajunge la statura pentru care am fost creați. (Din El tot trupul, bine închegat şi strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, îşi primeşte creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei. Efeseni 4:16)

Această școală de ucenici are un singur scop, ca ucenicul să ajungă la statura Învățătorului. Toți trebuie să urmăm această școală care are ca scop final, obținerea chipului Fiului Său în noi. (Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui. Luca 6:40)

Fiul lui Dumnezeu a fost trimis de Tatăl ceresc pe pământ pentru a institui Biserica care este Trupul lui Hristos. El este fondatorul școlii de ucenici, al Bisericii de care se îngrijește cu drag. (Eu voi zidi Biserica Mea şi porțile locuinței morților nu o vor birui. Matei 16:18; Căci nimeni nu şi-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca şi Hristos Biserica. Efeseni 5:29)

Domnul Isus a avut ucenici, apoi i-a trimis în toată lumea, ca la rândul lor să facă alți ucenici și să înscrie în școala lui Hristos pe cel care dorește să intre în această școală. (Duceți-vă şi faceți ucenici din toate neamurile. Şi învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:19 -20)

Îi putem lua ca exemplu pe ucenicii Domnului, dar mai ales pe apostolul Pavel. Toată viața și-a pus-o în slujba Bisericii lui Hristos. A făcut ucenici pe care i-a învățat pentru a-i înfățișa înaintea lui Dumnezeu ca ucenici desăvârșiți în Hristos. (Sfătuim pe orice om şi învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om, desăvârșit în Hristos Isus. Iată la ce lucrez eu, şi mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine. Coloseni 1:28-29)

Numai în școala Lui, relațiile dintre ucenici pot fi ajustate până se ajunge la maturitate și unitate deplină în toate lucrurile, unitate care se va regăsi și în Împărăția Sa veșnică. (Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine şi Eu în Tine, ca şi ei să fie una în Noi. Ioan 17:21)

Dumnezeu pune mădularele în Trupul lui Hristos în mod similar cum le-a pus în trupul uman; inima la locul ei, pancreasul la locul lui, unghia la locul ei, fiecare cu funcțiile lor. (Acum, deci, Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare aşa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Dumnezeu nu pune nici un mădular să crească afară din trup, pentru că despărțit de trup nu poate avea nici viață, nici creștere. Luăm ca exemplu rinichii care nu pot avea viață undeva în afara trupului. Ei se află în trup strâns legați de alte mădulare de unde primesc și dăruiesc mai departe.

Tot așa este cu mădularele din trupul lui Hristos. Nici un mădular nu poate crește singur, independent de trup. (Nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcând-şi voia lui... şi nu se ține strâns de Capul din care tot trupul, hrănit şi bine închegat, cu ajutorul încheieturilor şi legăturilor, îşi primeşte creșterea pe care i-o dă Dumnezeu)

Omul trebuie trecut prin felurite încercări, pentru ca la finalul școlii să ajungă să dobândească trăsăturile de caracter ale Domnului Isus, pentru a fi găsit vrednic să locuiască cu Dumnezeu și cu toți aceia care au absolvit această școală de ucenici și care au trăsăturile Lui imprimate în caracterul lor.

Vom lua ca exemplu îndelunga răbdare. Cum putem ajunge s-o avem imprimată în caracterul nostru?

Pentru început vom învăța și asimila învățătura Domnului cu privire la neîmpotrivire, apoi când vin încercări peste noi, o punem în practică călcând pe urmele părinților noștri spirituali care la rândul lor calcă pe urmele Domnului Isus. (Orișicui vrea să se judece cu tine, şi să-ți ia haina, lasă-i şi cămașa. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Matei 5:40-41)

Prin aceasta școală a răbdării, care își face desăvârșit lucrarea, trebuie să treacă fiecare dintre noi, pentru că numai așa se ajunge la desăvârșirea caracterului nostru. (Fraţii mei, să priviţi ca o mare bucurie când treceţi prin felurite încercări, ca unii care ştiţi că încercarea credinţei voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-şi facă desăvârşit lucrarea, ca să fiţi desăvârşiţi, întregi, şi să nu duceţi lipsă de nimic. Iacov 1:2-4)

Cei care ne sunt părinți vor supraveghea cum aplicăm în viața de zi cu zi învățătura Domnului. Când ni se vor lua drepturile sau ce este al nostru, trebuie să urmăm exemplul lor și al Domnului și să trăim cum a trăit El.

Cu toate că planul lui Dumnezeu este atât de clar, totuși pentru cei mai mulți dintre noi Biserica, care este Trupul lui Hristos rămâne o taină mare, pentru mulți biserica fiind doar locul unde se strâng credincioșii la închinare. (Taina aceasta este mare, vorbesc despre Hristos şi despre Biserică. Efeseni 5:32)

Prin ceea ce vedem azi mai peste tot, observăm că Satan a reușit să denatureze rolul familiei, însemnătatea Trupului lui Hristos. Prin învățătura falsă că „mântuirea se rezumă doar la iertarea păcatelor” (învățătură care stă la fundamentul organizațiilor religioase), a înșelat omul că nu este nevoie de ucenicie și nici de școală de ucenicie.

Putem remarca ușor că ucenicia față de Hristos este inexistentă în organizațiile religioase de azi și aproape nimeni nu crede că trebuie să trăiască ca ucenic pentru a ajunge la înălțimea staturii Învățătorului lui.

Pe fundamentul acestei învățături false, Satan a reușit să-l înșele pe om că „Biserica” se rezumă doar la închinare în clădiri amenajate cu săli de predicare prin care i se dă omului doar educație religioasă.

În primul rând a lucrat la înlocuirea părinților/păstorilor duhovnicești care au în sarcină creșterea copiilor lor, cu pastori/lideri în predicare, cu slujitori dedicați doar programelor de închinare, care au în sarcina lor doar educația instituționalizată și ținerea turmei sub formă risipită, nicidecum creșterea copiilor. (Lupul le răpeşte şi le împrăştie. Ioan 10:12)

În acest fel, Biserica a devenit doar un centru de educație religioasă, pierzându-și astfel menirea, nemaifiind locul destinat creșterii și desăvârșirii sfinților în care privesc domniile cerești și se minunează. (Domniile şi stăpânirile din locurile cereşti să cunoască azi, prin Biserică, înţelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, după planul veşnic pe care l-a făcut în Hristos. Efeseni 3:10-11)

Dacă privim la organizațiile religioase de astăzi, vedem ușor cât de bine a reușit Satan să înșele omenirea, toate practicând acest sistem instituționalizat de închinare. De la catolici, ortodocși, luterani, până la mișcările neoprotestante toate merg pe același tipar de organizare, cu clădiri construite special pentru închinare și predicare.

Astfel, cel ce dorește să trăiască în mod practic viața de ucenicie care presupune o relație prunc (copil) - părinte, se va afla în situația ridicolă de a nu a găsi nici un părinte spiritual. Aceasta se întâmplă pentru că azi în majoritatea adunărilor lipsesc cu desăvârșire părinții duhovnicești, așa cum a fost Pavel pentru Timotei, Tit și Onisim, aceștia fiind înlocuiți cu pastori-predicatori, membri de comitet, lideri de tineret... (Tu, deci, copilul meu, întăreşte-te. 2 Timotei 2:1)

Părinții duhovnicești sunt aceia care sunt puși/învredniciți de Duhul Sfânt să asigure atât creșterea cât și păzirea copiilor. (Luați seama, deci, la voi înșivă şi la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt priveghetori, ca să păstoriți Biserica Domnului pe care a câștigat-o cu Însuși sângele Său. Fapte 20:28)

Pentru ca să poată face lucrul acesta, copii trebuie să asculte de ei în toate lucrurile. (Tot aşa şi voi, tinerilor, fiţi supuşi celor bătrâni. 1 Petru 5:5)

Supunerea ne este descrisă de Scriptură ca fiind o ascultare deplină fără abatere la dreapta sau la stânga. (Să faci după legea pe care te vor învăța şi după hotărârea pe care o vor rosti ei, să nu te abați de la ce-ţi vor spune ei, nici la dreapta nici la stânga. Deuteronom 17:11)

Numai așa se poate ajunge la desăvârșirea noastră, numai dacă vom asculta de mai marii noștri în toate lucrurile. (Ascultați de mai marii voștri, şi fiţi-le supuşi, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele. Evrei 13:17; El a dat pe unii... păstori şi învățători, pentru desăvârșirea sfinților. Efeseni 4:11, 12)

Este bine să înțelegem diferența dintre educație și creșterea sub autoritate părintească. Prin predicare primim doar învățătură, nu și creștere părintească.

Putem vedea cât de mare este diferența când privim la un copil orfan și la un copil care are părinți. Și unul și altul primește educație. Însă la copilul care are părinți, pe lângă educație aceștia vor fi lângă el pentru a-i construi caracterul, să-l încurajeze în lucrurile bune și să-l corecteze în ceea ce greșește. În schimb la copilul orfan dacă va face lucruri greșite nu va fi nimeni lângă el să-l corecteze.

Trebuie să înțelegem bine că nu vom putea crește ca să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos dacă nu vom avea părinți duhovnicești. În epistolele lui Pavel către

Timotei, Tit și Filimon, Sfânta Scriptura ni-l dă pe apostolul Pavel un exemplu de părinte spiritual.

Chiar dacă Timotei și Tit aveau o statură spirituală înaltă, totuși apostolul Pavel îi sfătuia și le poruncea cum să procedeze în viața spirituală. (Chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos, prin Evanghelie. Porunca pe care ţi-o dau, fiule Timotei... 1 Timotei 1:18)

Sfătuim pe cititor să nu-și dorească să se afle într-o adunare instituționalizată care practică doar închinarea și predicarea, să fie singuratic, asemenea unui copil orfan, și să evite astfel Trupul lui Hristos care este bine închegat și strâns legat.

Să fugim de adunarea care nu practică îngrijirea și supunerea; care nu are părinți duhovnicești. Acolo este lucrarea lui Satan cu care a înșelat lumea religioasă, acolo nu este Trupul lui Hristos.

Să ne dorim să fim într-un trup unde poate fi împlinit tot Cuvântul lui Hristos, unde fiecare mădular își dă partea pentru a ajunge la statura pentru care am fost creați, pentru a se întipări chipul lui Hristos în noi.

Postarea provine din broșura „Transformati după chipul lui Hristos”, pe care o poți parcurge gratuit, în format text și audio. Caută și alte studii despre viața în Hristos la https://cuvantcurat.ro. Versiunea în limba engleză o găsești pe https://www.unmodifiedword.com.